

Udenrigsministeriet. De lønnes med 3,000 Kr. aarlig, hvortil kommer Opholdspenge, naar de gøre Tjeneste ved et Gesandtskab. Til Opholdspenge for 5 Legationssekretærer skal Regeringen indtil videre aarlig kunne raade over et Beløb af 30,000 Kr.

IV. Lovens § 10 affattes saaledes:

Indtil anderledes ved Lov bestemmes, er Regeringen bemyndiget til at ansætte 1 Handelsattaché, der udnævnes og afskediges af Kongen, og lønnes med 8,000 Kr. aarlig. Der tillægges Handelsattachéen Opholdspenge, bestemte under Hensyn til de stedlige Forhold, samt en Sum til Dækning af Rejseudgifter. Til Opholdspenge for Handelsattachéen er Udenrigsministeren bemyndiget til aarligt at anvende indtil 8,000 Kr., til Dækning af sammes Rejseudgifter aarligt indtil 2,000 Kr. Handelsattachéens Opholdssted og nærmere Virksomhedsomraade, hans Forhold til Gesandtskabet samt Reglerne for hans Tjenestefrihed fastsættes af Udenrigsministeren.

V. Til Lovens § 24 føjes:

Ligeledes skal der, naar det skønnes formaalstjenligt, kunne tillægges Handelsattachéen Titel af Generalkonsul, Legationssekretær eller Legationsraad.

VI. Lovens § 36 ændres, saaledes at der læses:

Reglerne i §§ 32—35 komme ligeledes til Anvendelse paa Handelsattachéen, som med Hensyn til Rejseudgifter ligestilles med lønnede Generalkonsuler.

§ 2.

Udenrigsministeren bemyndiges til samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 optrykke og bekendtgøre som „Lov om Diplomat- og Konsulatvæsen“ saaledes ændret, som nærværende Lov medfører.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til I. Ved Lov om Diplomat- og Konsulatvæsen af 27. Maj 1908 blev det fastsat, at der under Udenrigsministeriet skulde ansættes 8 Gesandter, 1 Chargé d'affaires og 7 Legationssekretærer. Af disse Legationssekretærer har fra Juni 1908 en været knyttet til det russiske Gesandtskab i Peking, der i en Række Aar med stor Beredvillighed har repræsenteret vore Interesser i Kina. Denne vist enestaaende Ordning blev gennemført, takket være den russiske Regerings store Imødekommen. Uagtet man hverken fra Udenrigsministeriets eller fra de interesserede danske Forretningskredses Side var blind for de Mangler, Ordningen frembød, ansaa man den for at være et Forsøg værd. Dels forekom

Udgiften ved en selvstændig Legation i Peking Udenrigsministeriet at være for stor, specielt fordi de forskellige Gesandtskaber endnu i 1908 maatte have den meget bekostelige Beskyttelse af Soldater i Hjemlandene, dels syntes det naturligt at gaa gradvis frem og først at indvire nogen Erfaring om den Nytte, en udsendt diplomatisk Repræsentant kunde gøre.

Forsøget er for saa vidt faaet heldigt ud som baade det russiske Gesandtskab i Peking, de til Kina knyttede danske Foretagender og de sammesteds bode danske har udtalt en gunstig Dom, er kan tiltrædes af Udenrigsministeriet, om den danske Legationssekretærs bejde for de danske Interesser i Kina. I en samtidigt